

Sygnatura akt XI C 1016/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 grudnia 2013 r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Fabrycznej we Wrocławiu XI Wydział Cywilny

w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Marek Wójcik

Protokolant: Agnieszka Nowakowska

po rozpoznaniu w dniu 11 grudnia 2013 r. we Wrocławiu

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) spółki z o.o. w W.

przeciwko H. K.

o zapłatę

oddala powództwo.

Sygn. akt XI C 1016/12

UZASADNIENIE

Strona powodowa (...) spółka z o.o. w W. (uprzednio (...) Spółka z o.o. we W.) wniosła o zasądzenie na jej rzecz od pozwanej H. K. kwoty 3 920,63 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 22 kwietnia 2011 r. do dnia zapłaty. Nadto wniosła o zasądzenie od pozwanej na rzecz strony powodowej kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego, dołączając do pozwu spis kosztów.

W uzasadnieniu strona powodowa podała, że jako przedsiębiorstwo energetyczne prowadzi działalność w zakresie dystrybucji paliw gazowych – za pomocą sieci przesyłowej – w celu ich dostarczenia odbiorcom końcowym tj. podmiotom nabywającym paliwa gazowe na własne potrzeby. Działalność strony powodowej polega również między innymi na kontroli oraz przeciwdziałaniu praktykom nielegalnego poboru gazu. Powodowa spółka wskazała, że jej pracownicy wykonywali kontrolę układów pomiarowych doprowadzających gaz do lokalu mieszkalnego położonego we W. przy ul. (...) zajmowanego przez pozwaną. W wyniku tej kontroli stwierdzono nieprawidłowości, które zostały zakwalifikowane jako nielegalny pobór gazu w rozumieniu ustawy z dnia 10 kwietnia 1997r. „Prawo energetyczne”. W związku z powyższym pozwaną obciążono opłatą za nielegalnie pobrane paliwo w wysokości określonej w obowiązującej podczas wykonywania kontroli Taryfie dla Usług Dystrybucji Paliw Gazowych zatwierdzonej decyzją (...). Nadto strona powodowa podała, że pozwana mimo otrzymania dokumentu finansowego zawierającego wyliczenie opłaty za nielegalny pobór gazu, a następnie wezwania do zapłaty nie uregulowała powyższego zobowiązania.

W dniu 9 marca 2012 r. Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Fabrycznej we Wrocławiu wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym pod sygnaturą akt XI Nc 362/12, zgodny z żądaniem pozwu.

Pozwana H. K. wniosła sprzeciw od powyższego nakazu zapłaty, zaskarżając go w całości.

W uzasadnieniu pozwana podała, że nie wiedziała o fakcie nielegalnego poboru gazu w lokalu położonym przy ul. (...) we W.. Wskazała, iż od 2007 r. nie mieszka pod powyższym adresem. Podała, że w okresie kiedy dokonano nielegalnego poboru gazu przebywała i mieszkała, licząc od 2007r. do momentu wniesienia sprzeciwu, w Irlandii. wraz ze swoim konkubentem J. G.. Dodała również, że w przedmiotowym lokalu zamieszkiwał i zamieszkuje jej siostrzeniec M. B., który w jej ocenie jest odpowiedzialny za przymiotowy nielegalny pobór gazu. Podała, że rozmawiała z M. B., który poinformował ją, że do nielegalnego poboru gazu zmusiła go ówczesna sytuacja życiowa gdyż żył on z konkubinią A. S. i ich dzieckiem D. B., które musiał w jakiś sposób żyć. Zdaniem pozwanej nie można przypisać jej winy za nielegalny pobór gazu w mieszkaniu położonym we W. przy ul. (...).

W odpowiedzi na sprzeciw strona powodowa wniosła o uwzględnienie powództwa w całości i obciążenie pozwanej na rzecz strony powodowej wszystkimi kosztami procesu.

W uzasadnieniu powyższej odpowiedzi wskazała, iż w wyniku kontroli przeprowadzonej przez jej pracowników ujawniono, że w lokalu mieszkalnym przy ul. (...) we W. pobierane jest z sieci przesyłowej powodowej spółki paliwo gazowe mimo braku ważnej umowy na dostawę tego paliwa. Nadto podczas tej kontroli ustalono, że tytuł prawny do lokalu w postaci umowy najmu przysługiwał pozwanej co potwierdzone zostało przez syna poprzedniego najemcy Z. L. (1). W ocenie strony powodowej to pozwana jako najemca lokalu przy ul. (...) we W. jest odpowiedzialna za pobieranie paliwa gazowego na potrzeby tego lokalu, które to paliwo było pobierane mimo braku umowy. Według strony powodowej bez znaczenia jest okoliczność podnoszona przez pozwaną, iż od dłuższego czasu nie zamieszkuje ona w przedmiotowym lokalu. W ocenie strony powodowej pozwana jako osoba posiadająca tytuł prawny do lokalu była jego dysponentem i z tego względu ponosi odpowiedzialność za osoby, które za jej zgodą i wiedzą zamieszkiwały lokal. Nadto strona powodowa zwróciła uwagę, że z przedstawionego przez pozwaną potwierdzenia zameldowania na pobyt stały wynika, że została ona zameldowana przy ul. (...) we W. od dnia 15 października 2010 r., zaś kontrola podczas której ujawniono nielegalny pobór gazu miała miejsce wcześniej tj. w dniu 26 sierpnia 2010 r. Także strona powodowa podkreśliła, że pobieranie paliwa gazowego bez zawarcia umowy wypełnia znamiona definicji nielegalnego poboru gazu w rozumieniu art. 3 pkt. 18 ustawy „Prawo energetyczne” i uzasadnia obciążeniem pozwanej zryczałtowaną opłatę na podstawie art.57 ust.1 tej ustawy obliczonej zgodnie z Taryfą Nr 3 dla usług dystrybucji paliw gazowych obowiązującą w dniu demontażu gazomierza.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

(...) spółka z o.o. we W. prowadziła działalność w zakresie przesyłania i dystrybucji paliw gazowych, między innymi na terenie miasta W.. W dniu 1 lipca 2013r zostało w sądzie zarejestrowane połączenie gazowych spółek dystrybucyjnych, jako spółek przejmowanych, w tym m. in. (...) spółki z o.o. we W. z (...) Spółką z o.o. w W., jako spółki przejmującej. Połączenie to nastąpiło poprzez przeniesienie całego majątku i obowiązków spółek przejmowanych na spółkę (...) Spółką z o.o. w W.. Następnie w dniu 12 września 2013r (...) Spółka z o.o. w W. zmieniła nazwę na (...) sp. z o.o. z siedzibą w W.. Strona powodowa (...) sp. z o.o. z siedzibą w W. (pierwotnie (...) spółka z o.o. we W.) prowadzi działalność w zakresie przesyłania i dystrybucji paliw gazowych. Na okres od dnia 1 stycznia 2003 r. do dnia 1 stycznia 2013 r. udzielona została stronie powodowej koncesja na przesyłanie i dystrybucję paliw gazowych.

(Dowód:

- wyciąg z rejestru przedsiębiorców KRS nr (...) dotyczący (...) spółki z o.o. we W. –k. 6 – 7

-odpis pełny KRS nr (...) dotyczący strony powodowej (...) sp. z o.o. z siedzibą w W. k. 179 – 182,

- decyzja Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki z dnia 30 grudnia 2002 r. w przedmiocie udzielenia koncesji na przesyłanie i dystrybucję paliw gazowych na okres od 1 stycznia 2003 r. do 1 stycznia 2013 r. k. 64-69).

Pozwanej H. K. przysługiwało prawo najmu lokalu mieszkalnego położonego we W. przy ul. (...), natomiast Z. L. (2) przysługiwało prawo najmu lokalu mieszkalnego położonego we W. przy ul. (...). Oba powyższe lokale były lokalami komunalnymi stanowiącymi własność Gminy W.. Po wyrażeniu zgody przez Gminę W. H. K. oraz Z.

L. (2) dokonały zamiany przedmiotowych mieszkań. Warunkiem powyższego była spłata zaległości czynszowych dotyczących mieszkania przy ul. (...) we W., co też uczyniono. W dniu 26 kwietnia 1995 r. Gmina W. zawarła umowę najmu z ojcem pozwanej S. K. (1), której przedmiotem był najem lokalu mieszkalnego położonego we W. przy ul. (...). Zgodnie z § 3 powyższej umowy uprawnionymi do zamieszkiwania w lokalu położonym we W. przy ul. (...) wraz z najemcą tj. S. K. (1) byli: E. K. (żona), J. B. (córka), pozwana H. K. (córka), A. K. (zięć), M. B. (wnuk), S. K. (2) (wnuk) i D. K. (wnuk). W dniu 4 kwietnia 2008 r. zmarł S. K. (1), a w stosunek najmu powyższego lokalu mieszkalnego, w trybie art. 691 k.c., wstąpiła jego córka – pozwana H. K.. W związku z faktem, iż pozwana nie zgłosiła się do Zarządu Zasobu Komunalnego we W. celem pisemnego potwierdzenia stosunku prawnego przysługującego pozwanej do przedmiotowego lokalu, Gmina W. odstąpiła od zawarcia aneksu do umowy najmu lokalu z dnia 26 kwietnia 1995 r.

(Dowód:

- zeznania świadka Z. L. (1) k. 93 verte – 94,
- umowa najmu lokalu mieszkalnego z dnia 26 kwietnia 1995 r. k. 167-176;
- pismo Zarządu Zakładu (...) we W. kierowane do I. S. - dyrektora do spraw ekonomicznych Zarządu Zakładu (...) nr (...)RP. (...) z dnia 25 sierpnia 2009 r. k. 166).

Umowa o dostarczanie paliwa gazowego do mieszkania położonego we W. przy ul. (...) była zawarta z D. L.. Po śmierci D. L. jego żona Z. L. (2) nie zawarła ze stroną pozwaną nowej umowy o dostarczanie paliwa gazowego, lecz regulowała należności wynikające z przesyłanych rachunków. Po zamianie mieszkań Z. L. (2) zgłosiła ten fakt w Biurze (...) sp. z o.o. we W. i podpisała umowę o dostarczanie gazu do mieszkania położonego we W. przy ul. (...). H. K. ani nikt inny uprawniony do zamieszkiwania w powyższy lokalu na podstawie umowy najmu z dnia 26 kwietnia 1995r. nie zawarł umowy o dostarczanie paliwa gazowego do mieszkania położonego we W. przy ul. (...). Po zamianie mieszkań były przez pewien czas opłacane rachunki wystawione na D. L..

(Dowód:

- zeznania świadka Z. L. (1) k. 93 verte – 94,
- zeznania świadka M. K. k. 104 verte – 105).

Od 2007 r. pozwana H. K. nie mieszka w lokalu mieszkalnym położonym we W. przy ul. (...). W tym czasie wraz ze swoim konkubentem J. G. wyjechała do Irlandii, gdzie w okresie od dnia 12 maja 2007 r. do dnia 7 sierpnia 2012 r. wynajmowała lokal mieszkalny w miejscowości C. położony pod adresem 8 C. G. C.. Od 15 października 2010 r. H. K. jest zameldowana na pobyt stały we W. przy ul. (...), u swojego konkubenta. W latach 2009 i 2010 w lokalu mieszkalnym położonym we W. przy ul (...) mieszkał M. B., a także jego konkubina A. S. oraz syn M. D. B., a także nieznaną mężczyzna. M. B. zamieszkuje w powyższym lokalu od około kwietnia 1995r. do w chwili obecnej.

(Dowód:

- potwierdzenie zameldowania na pobyt stały z dnia 15 października 2010 r. k. 28,
- potwierdzenie Ray (...) z dnia 13 sierpnia 2012 r. wraz z tłumaczeniem z języka angielskiego k. 30 – 31,
- zeznania świadka G. T. k. 120 verte – 121,
- zeznania świadka W. W. (1) k. 121 – 121 verte,
- zeznania świadka B. S. k. 121 verte – 122,
- zeznania świadka G. P. k. 134 verte – 135).

W mieszkaniu przy ul. (...) we W. powstało zadłużenie związane z nieregulowaniem opłat za zużycie gazu. W związku z tym strona powodowa w dniu 31 lipca 2009 r. wypowiedziała umowę o dostarczenie gazu do tego lokalu mieszkalnego zawartą jeszcze przez D. L.. Strona powodowa jako dystrybutor gazu oraz właściciel gazomierza w powyższym mieszkaniu otrzymała zlecenie jego zdjęcia.

(Dowód:

- zeznania świadka M. K. k. 104 verte – 105).

Dział kontroli (...) sp. z o.o. we W. dostał informację, że mimo rozwiązania umowy o dostarczenie gazu w mieszkaniu ul. (...) we W. pobierane jest nadal paliwo gazowe. Wobec powyższego przeprowadzono kontrolę i odcięto dopływ gazu do mieszkania. W dniu 26 sierpnia 2010 r. pracownicy (...) sp. z o.o. we W. A. C. i P. B. udali się do mieszkania przy ul. (...) we W.. Na miejscu zastano trzy osoby, w tym M. B.. W mieszkaniu była sprawna kuchenka gazowa czteropalnikowa wraz z piekarnikiem oraz nieczynny podgrzewacz wody. Oba urządzenia zasilano paliwem gazowym. W momencie kontroli zawór przed gazomierzem, który znajdował się wewnątrz mieszkania, był otwarty. W trakcie czynności zdjęto gazomierz oraz zabezpieczono instalację gazową w ten sposób, że w zawór znajdujący się przed gazomierzem kręcono korek który uniemożliwił swobodny przepływ gazu, a następnie korek wraz z zaworem został zaplombowany drutem z plombą ołowianą. Zamknięcie zaworu powodowało, że dopływ gazu do mieszkania został odcięty. Stan licznika gazomierza w dniu jego demontażu był wyższy niż w dniu rozwiązania umowy o dostarczenie gazu.

(Dowód:

- protokół kontroli nr (...) z dnia 26 września 2010r. k. 9-10

- zeznania świadka A. C. k. 79 verte,

- zeznania świadka P. B. k. 80,

- zeznania świadka M. K. k. 104 verte – 105)

Zespół do spraw kwalifikacji nielegalnego poboru gazu strony powodowej uznał, że w okresie od rozwiązania umowy tj. od dnia 31 lipca 2009 r. do dnia zdjęcia gazomierza tj. 26 września 2010 r. miał miejsce w powyższym lokalu mieszkalnym nielegalny pobór gazu za który pierwotnie obciążono D. L... W 2011 r. (...) sp. z o.o. we W. wystosowała wezwanie do zapłaty skierowane do D. L., jako strony wypowiedzianej umowy o dostarczenie gazu do lokalu przy ul. (...) we W.. W fakturze ujęto faktycznie zużytą ilość gazu. Z. L. (1) poinformował (...) sp. z o.o. we W. o śmierci ojca D. L. i dokonanej w 1995 r. zamianie mieszkań. (...) sp. z o.o. we W. anulowała wezwanie do zapłaty wystawione na D. L..

(Dowód:

- zeznania świadka Z. L. (1) k. 93 verte – 94,

- zeznania świadka M. K. k. 104 verte – 105).

Następnie zespół do spraw kwalifikacji nielegalnego poboru gazu podjął decyzję o obciążeniu pozwanej H. K. ryczałtową opłatą z tytułu nielegalnego poboru gazu w mieszkaniu przy ul. (...) we W.. Została ona naliczona na podstawie zamontowanych w lokalu odbiorników gazu według zapisów obowiązującej w dniu demontażu gazomierza Taryfy nr 3 z dnia 17 maja 2010 r. dla usług dystrybucji paliw gazowych obowiązującej i usługi regazyfikacji skroplonego gazu ziemnego. Przy obliczeniach uwzględniono urządzenia gazowe znajdujące się w mieszkaniu pozwanej w dniu demontażu gazomierza tj. gazowy podgrzewacz wody oraz kuchnię gazową czteropalnikową z piekarnikiem. Zgodnie punktem 8.3 Taryfy ryczałtowa ilość nielegalnie pobranego paliwa gazowego dla gazowego podgrzewacza wody określono na 500 m³ gazu, a dla kuchni gazowej czteropalnikowej z piekarnikiem na 250 m³ gazu. Zsumowaną ryczałtową ilość gazu, tj. 750 m³ pomnożono przez cenę referencyjną gazu obowiązującą w miesiącu,

w którym stwierdzono nielegalny pobór paliwa (tj. zdjęcia gazomierza), a następnie pomnożono przez przelicznik wynoszący 5. Cena referencyjna gazu jest ceną stosowaną przez spółkę dystrybucyjną i dotyczy zakupu gazu dla potrzeb bilansowania systemu. Jest ona niższa niż cena sprzedaży gazu odbiorcom, którzy mają zawartą umowę o dostarczanie gazu. Przyjęta ryczałtowa ilość gazu była mniejsza w stosunku do ilości gazu rzeczywiście pobranego od momentu rozwiązania umowy o dostarczanie gazu do zdjęcia gazomierza.

(Dowód:

- decyzja Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki z dnia 17 maja 2010 r. k. 46,
- taryfa nr 3 dla usług dystrybucji paliw gazowych i usługi regazyfikacji skroplonego gazu ziemnego z dnia 17 maja 2010 r. k. 47 – 63,
- zeznania świadka M. K. k. 104 verte – 105).

Pismem z dnia 7 kwietnia 2011 r. (...) sp. z o.o. we W. wezwała H. K. do zapłaty kwoty 3 920,63 zł tytułem nielegalnego poboru gazu w lokalu mieszkalnym przy ul. (...) we W.. Do tego pisma została dołączona nota obciążeniowa (...) z dnia 7 kwietnia 2011r. i wyliczenie należności za nielegalnie pobrane paliwo gazowe po wygaśnięciu umowy. Następnie pismem z dnia 17 czerwca 2011 r. pozwana została ponownie wezwana do zapłaty przedmiotowej kwoty. Oba wezwania zostały wysłane na adres: W. ul. (...).

(Dowód:

- pismo (...) sp. z o.o. we W. z dnia 07 kwietnia 2011 r. wraz z notą obciążeniową (...) i załącznikiem „Obliczenie należności za nielegalnie pobrane paliwo gazowe po wygaśnięciu umowy sprzedaży gazu do protokołu kontroli nr (...) z dnia 26 sierpnia 2010 r. k. 11 – 13,
- wezwanie do zapłaty z dnia 17 czerwca 2011 r. k. 14,
- zeznania świadka M. K. k. 104 verte – 105).

.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

W niniejszej sprawie bezspornym był fakt, iż w lokalu położonym we W. przy ul. (...) doszło w okresie dochodzonym pozwem tj. od 31 lipca 2009r. do 26 września 2010r., do nielegalnego poboru gazu w rozumieniu art. 3 pkt. 18 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. „Prawo energetyczne” (t.j. Dz. U. z 2012 r. nr 1059 z późn. zm.). Poza sporem pozostała również okoliczność że pozwaną H. K. nie łączyła ze stroną powodową umowa o dostarczanie paliwa gazowego do powyższego lokalu mieszkalnego.

W świetle poczynionych w sprawie ustaleń faktycznych sporne było natomiast, czy pozwana H. K. mieszkała w przedmiotowym lokalu i faktycznie korzystała z gazu w czasie, gdy miał miejsce nielegalny jego pobór czy też nie. Rozstrzygnięcie powyższej kwestii, w ocenie Sądu, ma podstawowe znaczenie dla ustalenia odpowiedzialności pozwanej za nielegalny pobór gazu. Ponadto w przypadku ustalenia, że H. K. nie mieszkała w przedmiotowym lokalu rozważenia wymaga również okoliczność, czy pozwana jako osoba posiadająca tytuł prawny do lokalu, ponosi z tego tytułu odpowiedzialność za osoby, które za jej zgodą i wiedzą zamieszkiwały w lokalu oraz pobierały nielegalnie gaz.

Ustalając stan faktyczny sąd oparł się na przedłożonych przez stronę powodową i na jej wnioski przez Gminę W. dokumentach, nie znajdując podstaw do odmówienia im wiarygodności, zwłaszcza że pozwana nie przeczyła faktom, na udowodnienie których wskazane dokumenty były powoływane oraz na zeznaniach świadków zawnioskowanych

zarówno przez stronę powodową jak i pozwaną, które to zeznania były spójne i w pełni korespondowały ze sobą oraz wzajemnie się uzupełniały.

Definicję ustawową nielegalnego poboru gazu zawiera art. 3 pkt 18 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997r. „Prawo energetyczne”. Stosownie do powyższego przepisu nielegalne pobieranie paliw lub energii oznacza pobieranie paliw lub energii bez zawarcia umowy, z całkowitym albo częściowym pominięciem układu pomiarowo-rozliczeniowego lub poprzez ingerencję w ten układ mającą wpływ na zafałszowanie pomiarów dokonywanych przez układ pomiarowo-rozliczeniowy.

Kluczowe dla rozpoznania niniejszej sprawy było ustalenie, czy w świetle art. 57 ustawy „Prawo energetyczne” strona powodowa uprawniona jest żądania od pozwanej zapłaty za nielegalny pobór gazu. Zgodnie powołaną regulacją Prawa energetycznego w razie nielegalnego pobierania paliw lub energii, przedsiębiorstwo energetyczne może:

- 1) pobierać od odbiorcy, a w przypadku, gdy pobór paliw lub energii nastąpił bez zawarcia umowy, może pobierać od osoby lub osób nielegalnie pobierających paliwa lub energię opłatę w wysokości określonej w taryfie, chyba że nielegalne pobieranie paliw lub energii wynikało z wyłącznej winy osoby trzeciej, za którą odbiorca nie ponosi odpowiedzialności albo
- 2) dochodzić odszkodowania na zasadach ogólnych.

Jak wynika z treści powyższego przepisu krąg osób w stosunku do których przedsiębiorstwo energetyczne może kierować swoje roszczenie o zapłatę ogranicza się do odbiorcy i osób nielegalnie pobierających paliwa. Zważyć również należy, że odbiorca może zwolnić się od odpowiedzialności w przypadku, gdy nielegalne pobieranie paliw wynika z wyłącznej winy osoby trzeciej, za którą odbiorca nie ponosi odpowiedzialności. W tym kontekście należy przywołać definicję legalną odbiorcy, która zawarta została w art. 3 pkt 13 ustawy „Prawo energetyczne”. W jej świetle za odbiorcę należy uważać każdego, kto otrzymuje lub pobiera paliwa lub energię na podstawie umowy z przedsiębiorstwem energetycznym. A contrario podmioty otrzymujące lub pobierające paliwa lub energię bez umowy z przedsiębiorcą energetycznym nie są odbiorcami w rozumieniu ustawy.

Mając na uwadze powyższe wskazać należy, że zgromadzony w toku postępowania materiał dowodowy, a przede wszystkim protokół kontroli nr (...) z dnia 26 września 2010r. oraz zeznania świadków A. G. i P. B., a także M. K. w sposób jednoznaczny wskazują, że pobór gazu w mieszkaniu położonym we W. przy ul. (...) miał miejsce w okresie po rozwiązaniu umowy o dostarczanie paliwa gazowego zawartą przez poprzedniego najemcę tj. D. L. a dniem 26 września 2010r. tj. dniem w którym pracownicy strony powodowej przeprowadzili kontrolę i zdjęli gazomierz. W zeznań powyższych świadków oraz z protokołu kontroli wyraźnie wynika, że w powyższym okresie w przedmiotowym mieszkaniu był pobierany gaz, co także wynika ze wskazań gazomierza wykazującego zużycie gazu w okresie od rozwiązania umowy do dnia przeprowadzenia kontroli. Ponadto jak wynika z ustalonego w sprawie stanu faktycznego i co było bezsporne pozwana H. K. nigdy nie zawierała ze stroną powodową umowy o dostarczanie paliwa gazowego (gazu) do mieszkania położonego we W. przy ul. (...), a zatem brak jest podstaw do uznania jej za odbiorcę w rozumieniu ustawy „Prawo energetyczne”. Zatem ewentualna odpowiedzialność po stronie pozwanej mogłaby być kwalifikowana wyłącznie jako nielegalny pobór gazu, przy zastrzeżeniu, że pozwana faktycznie pobierałaby gaz. Zważyć również należy, że strona powodowa nie wiedząc o śmierci D. L., z który jako przedsiębiorstwo energetyczne zawarła umowę o dostarczanie paliwa gazowego oraz nie wiedząc o fakcie zamiany mieszkań, faktury za zużyty gaz wysyłała na adres wskazany w umowie tj. na ul. (...) we W.. Jednakże pod powyższym adresem mieszkała między innymi pozwana H. K. i przez pewien czas były regulowane należności za zużyty gaz. W ocenie Sądu z samego faktu, iż pozwana regulowała należności za zużyty gaz, mimo że sama nie była stroną umowy o dostarczanie gazu ani adresatem faktur nie można domniemywać, że została przez nią zawarta umowa o dostarczanie gazu per facta concludentia. Tym samym nie stała się ona odbiorcą w rozumieniu ustawy „Prawo energetyczne”.

W świetle art. 5 ust. 1 i 2 pkt 1) i 2) powyższe ustawy dostarczanie paliw gazowych lub energii odbywa się, po uprzednim przyłączeniu do sieci, o którym mowa w art. 7, na podstawie umowy sprzedaży i umowy o świadczenie usług przesyłania lub dystrybucji albo umowy sprzedaży, umowy o świadczenie usług przesyłania lub dystrybucji i

umowy o świadczenie usług magazynowania paliw gazowych lub umowy o świadczenie usług skraplania gazu. Umowy, o których mowa w ust. 1, powinny zawierać co najmniej:

1)umowa sprzedaży - postanowienia określające: miejsce dostarczenia paliw gazowych lub energii do odbiorcy i ilość tych paliw lub energii w podziale na okresy umowne, moc umowną oraz warunki wprowadzania jej zmian, cenę lub grupę taryfową stosowane w rozliczeniach i warunki wprowadzania zmian tej ceny i grupy taryfowej, sposób prowadzenia rozliczeń, wysokość bonifikaty za niedotrzymanie standardów jakościowych obsługi odbiorców, odpowiedzialność stron za niedotrzymanie warunków umowy, okres obowiązywania umowy i warunki jej rozwiązania;

2)umowa o świadczenie usług przesyłania lub dystrybucji paliw gazowych lub energii - postanowienia określające: moc umowną i warunki wprowadzania jej zmian, ilość przesyłanych paliw gazowych lub energii w podziale na okresy umowne, miejsca dostarczania paliw gazowych lub energii do sieci i ich odbioru z sieci, standardy jakościowe, warunki zapewnienia niezawodności i ciągłości dostarczania paliw gazowych lub energii, stawki opłat lub grupę taryfową stosowane w rozliczeniach oraz warunki wprowadzania zmian tych stawek i grupy taryfowej, sposób prowadzenia rozliczeń, parametry techniczne paliw gazowych lub energii oraz wysokość bonifikaty za niedotrzymanie tych parametrów oraz standardów jakościowych obsługi odbiorców, odpowiedzialność stron za niedotrzymanie warunków umowy oraz okres obowiązywania umowy i warunki jej rozwiązania.

Podkreślić należy, że ustawodawca w art. 5 ustawy „Prawo energetyczne” nie sformułował wymogów w zakresie formy umowy o dostarczanie paliw gazowych, nie wskazując, iż powinna być ona zawarta w formie pisemnej. Zatem stosownie do treści art. 60 k.c. z zastrzeżeniem wyjątków w ustawie przewidzianych, wola osoby dokonującej czynności prawnej może być wyrażona przez każde zachowanie się tej osoby, które ujawnia jej wolę w sposób dostateczny, w tym również przez ujawnienie tej woli w postaci elektronicznej (oświadczenie woli). Ustawa nie wyklucza zatem możliwości zawarcia umowy między przedsiębiorcą energetycznym a odbiorcą per facta concludentia poprzez przystąpienie do wykonania umowy, tj. faktyczne pobranie energii lub paliwa gazowego. W szczególności powyższa sytuacja może mieć miejsce z chwilą zapłaty za świadczone usługi przesyłowe czy dystrybucyjne i dostarczone paliwo gazowe lub energię. Osoby przejmując przyłącze wraz z nieruchomością, mogą stać się stroną stosunku zobowiązaniowego, jeśli ujawnią ten fakt przedsiębiorcy i wyrażą wolę kontynuowania umowy, a w szczególności podadzą dane podmiotowo istotne, identyfikujące nowego odbiorcę. Do zawarcia umowy, może dojść również poprzez wymianę informacji elektronicznych, a nawet w formie ustnej, np. za pośrednictwem telefonicznej obsługi klienta. Z punktu widzenia przedsiębiorcy energetycznego, obok warunków przedmiotowo istotnych, wskazanych w art. 5 ustawy „Prawo energetyczne”, konieczne jest ustalenie warunków podmiotowo istotnych, identyfikujących odbiorcę w sposób dostateczny (vide Marzena Czarnecka, Tomasz Ogłódek, Prawo energetyczne. Komentarz, Warszawa 2009, s. 79-80). W takich przypadkach pobór paliwa lub energii bez formalnego zawarcia umowy nie posiada cech poboru nielegalnego.

W niniejszej sprawie brak jest podstaw do przyjęcia, że pozwana zawarła umowę ze stroną powodową per facta concludentia. Ze zgromadzonego materiału dowodowego wynika jednoznacznie, że pozwana H. K. nie kontaktowała się ze stroną powodową, nie informowała jej o zamianie mieszkań oraz o tym, że od śmierci jej ojca przysługuje jej prawo najmu do przedmiotowego lokalu mieszkalnego. Nie podała również swoich danych osobowych. Przez pewien czas regulowała należności wynikające z faktur, nie informując jednak strony powodowej, że czyni to w imieniu własnym. W ocenie Sądu zachowanie pozwanej oznaczało, że nie wyraziła ona chęci na zawarcie umowy ze stroną powodową. W tej sytuacji nie jest możliwe przyjęcie, że zachowanie pozwanej H. K. skutkowało zawarciem umowy w przedmiocie dostarczania gazu w sposób dorozumiany. Pozwana nie podejmowała bowiem żadnych działań mających na celu doprowadzenie do zawarcia umowy ze stroną powodową we własnym imieniu, nie podała jej swoich danych personalnych służących jej identyfikacji jako klienta. Strona powodowa powzięła wiadomość o tym, że H. K. przysługuje prawo najmu do lokalu mieszkalnego, w którym nastąpił nielegalny pobór gazu, dopiero w wyniku wyjaśnień Z. L. (1) składanych w związku z otrzymanym wezwaniem do zapłaty adresowanym do D. L..

Jak wyżej podano dostarczanie paliw gazowych lub energii odbywa się na podstawie umowy sprzedaży i umowy o świadczenie usług przesyłania lub na podstawie umowy sprzedaży i umowy o świadczenie usług dystrybucji

albo umowy sprzedaży, umowy o świadczenie usług przesyłania lub dystrybucji i umowy o świadczenie usług magazynowania paliw gazowych lub umowy o świadczenie usług skraplania gazu (art. 5 ust. 1 ustawy „Prawo energetyczne”). Wszystkie te umowy są umowami dwustronnymi, wzajemnymi i nazwanymi, które zostały uregulowane przepisami powyższej ustawy.

Strona powodowa wywodziła swoje roszczenie z faktu, że pozwana nie miała zawartej z żadnej powyższych umów o dostarczanie paliwa gazowego i paliwo to pobierane, było w lokalu mieszkalnym położonym we W. przy ul. (...), do którego to lokalu pozwanej przysługiwało, w okresie dochodzonym pozwem, prawo najmu. Wskazywała, że pozwana jako najemca lokalu odpowiedzialna jest za pobieranie paliwa gazowego na potrzeby najmowanego przez nią lokalu i będąc dysponentem tego lokalu ponosi odpowiedzialność za osoby, które za jej zgodą i wiedzą zamieszkiwały w lokalu. Jako podstawę prawną dochodzonego roszczenia powodowa spółka wskazywała przepis art.57 ust. 1 pkt. ustawy „Prawo energetyczne” w brzmieniu obowiązującym od dnia 11 marca 2010r., żądając zapłaty przez pozwaną opłaty zryczałtowanej obliczonej zgodnie z Taryfa Nr. 3 dla usług dystrybucji paliw gazowych i usługi regazyfikacji gazu ziemnego stanowiącej załącznik do Decyzji Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki z dnia 17 maja 2010r. nr (...) -5(16)/ (...).

Z brzmienia art.57 ust.1 pkt.1 i 2 powyższej ustawy wynika, że w razie nielegalnego pobierania paliw lub energii przedsiębiorstwo energetyczne może pobierać od odbiorcy, a w przypadku, gdy pobór paliw lub energii nastąpił bez zawarcia umowy, od osoby lub osób nielegalnie pobierających paliwa lub energię opłatę w wysokości określonej w taryfie, chyba, że nielegalne pobieranie paliw lub energii wynikało z wyłącznej winy osoby trzeciej, za którą odbiorca nie ponosi odpowiedzialności albo dochodzić odszkodowania na zasadach ogólnych.

A zatem strona powodowa mogła dochodzić albo zapłaty zryczałtowanej opłaty albo odszkodowania na zasadach ogólnych, żądają w niniejszej sprawie zapłaty opłaty zryczałtowanej. Zdaniem Sądu, zważyć jednak należy, że nielegalne pobieranie paliwa gazowego polegające na pobieraniu tegoż paliwa bez zawarcia umowy stanowi wyłącznie czyn niedozwolony i sprawca owego czynu może ponosić odpowiedzialność deliktową lub odpowiedzialność jako osoba, która otrzymała nienależne świadczenie i wzbogaciła się kosztem przedsiębiorstwa energetycznego.

Niewątpliwie, zarówno w sytuacji dochodzenia zapłaty opłaty zryczałtowanej gdy pobór paliwa gazowego nastąpił bez zawarcia umowy jaki i odszkodowania na zasadach ogólnych roszczenie można kierować tylko do osoby lub osób które faktycznie pobierały paliwo gazowe.

Zdaniem Sądu pozwana w okresie, za który strona powodowa domaga się zapłaty zryczałtowanej opłaty z tytułu nielegalnego poboru gazu w związku z pobieraniem paliwa gazowego bez zawarcia umowy tj. od dnia 31 lipca 2009r. do dnia przeprowadzenia kontroli tj. 26 sierpnia 2010r., faktycznie nie zamieszkiwała w lokalu mieszkalnym położonym we W. przy ul. (...), a nawet w nim nie przebywała. Powyższa okoliczność wynika przede wszystkim z zeznań świadków G. T., W. W. (2), B. S. i J. P. tj. osób które od wielu lat zamieszkują, a przede wszystkim zamieszkali w lokalach położonych w budynku przy ul. (...), w okresie dochodzonym pozwem. Powyżsi świadkowie wyraźnie stwierdzili, że pozwana wyprowadziła się z mieszkania położonego we W. przy ul. (...) około 6 lub 7 lat temu, zamieszkała u swojego konkubenta na ul. (...) we W., a następnie wyjechała za granicę. Świadczenie ci wskazali, bądź wynika to z ich zeznań, że ostatni raz widzieli pozwaną na korytarzu budynku lub przed budynkiem położonym przy ul. (...), jak i wychodząca i wchodząca do mieszkania nr.7 przy ul. (...) jeszcze przed dniem rozwiązania przez stronę powodową z D. L. umowy w oparciu o którą było dostarczane do tego mieszkania paliwo gazowe. W ocenie Sądu zeznania powyższych świadków zasługują na wiarę albowiem są one spójne i wzajemnie się uzupełniające. O wiarygodności zeznań tych świadków świadczy fakt, że są to osoby obce w stosunku do pozwanej, a zatem nie zainteresowane korzystnym wynikiem postępowania dla tej strony postępowania. Fakt nie zamieszkiwania pozwanej w lokalu mieszkalnym położonym we W. przy ul. (...) w okresie dochodzonym pozwem pośrednio znajduje swoje potwierdzenie w przedłożonych przez pozwaną dokumentach tj. w potwierdzeniu zameldowania na pobyt stały z dnia 15 października 2010r. oraz potwierdzenia (...) z dnia 13 sierpnia 2012 r. wraz z tłumaczeniem z języka angielskiego.

W związku z poczynionymi ustaleniami, iż pozwana nie zamieszkiwała i nie przebywała w przedmiotowym mieszkaniu, w okresie za który powodowa spółka żąda zapłaty, należy stwierdzić, że nie mogła ona w tym okresie pobierać gazu, ani korzystać z gazu pobranego przez osoby trzecie w lokalu mieszkalnym położonym we W. przy ul. (...). Nie pobieranie przez pozwana gazu w powyższym mieszkaniu w okresie od dnia 31 lipca 2009r. do dnia 26 sierpnia 2010r. powoduje, że nie zachodzi niezbędna przesłanka od uznania, że pozwana ponosi odpowiedzialność za nielegalny pobór gazu w tym mieszkaniu i tym samym nie może być obciążona zryczałtowaną opłatą.

Ponadto należy zauważyć, że strona powodowa w żaden sposób nie wykazała, że pozwana pobierała, w okresie dochodzonym pozwem, gaz w przedmiotowym lokalu mieszkalnym. Wykazanie tej okoliczności na podstawowe znaczenie dla ustalenia odpowiedzialności osoby której stawia się zarzut pobierania paliwa gazowego bez zawartej umowy i to zwłaszcza gdy nie tylko pozwana była uprawniona do zamieszkiwania w lokalu przy ul. (...). Zdaniem Sądu w sytuacji nielegalnego poboru gazu polegającego na jego pobieraniu bez zawarcia umowy niezbędne jest ustalenie, że dana osoba lub osoby pobierały paliwo gazowe.

Sąd nie podzielił stanowiska strony powodowej jakoby z samego faktu, że pozwana posiada tytuł prawny do lokalu (prawo najmu) była odpowiedzialna za działania osób, które za jej zgodą w lokalu mieszkały. Powyższe twierdzenie nie znajduje bowiem poparcia w obowiązujących przepisach prawnych. Podkreślić należy, że ustawodawca w art. 57 ust. 1 ustawy „Prawo energetyczne” wskazał wyłącznie dwie kategorie podmiotów ponoszących odpowiedzialność z tytułu nielegalnego poboru gazu. W myśl powołanego przepisu poza odbiorcą zobowiązany może być jedynie osoba nielegalnie pobierająca gaz. Przeprowadzone postępowanie dowodowe wykazało, że pozwana nie była odbiorcą w rozumieniu ustawy „Prawo energetyczne”, a także nie podejmowała żadnych działań mających na celu nielegalne pobieranie gazu. Co więcej, nie miała ona wiedzy, że działania takie zostały przez inne osoby podjęte. Sformułowanie użyte przez ustawodawcę w art. 57 ustawy „Prawo energetyczne” nie statuuje posiadania tytułu do lokalu jako przesłanki odpowiedzialności z tytułu pobierania gazu bez zawarcia umowy. Kwestia tytułu prawnego do lokalu nie ma w tym przypadku żadnego znaczenia. Odpowiedzialność za nielegalny pobór gazu uzależniona jest jedynie od faktycznego pobierania gazu bez zawartej umowy z przedsiębiorstwem energetycznym, a nie od posiadania tytułu do lokalu, w którym pobór ten stwierdzono. Gdyby ustawodawca chciał taką przesłankę wprowadzić, to uwzględniłby ją w przedmiotowej regulacji.

Podsumowując, w ocenie Sądu w obowiązującym porządku prawnym brak jest podstaw do konstruowania odpowiedzialności z tytułu nielegalnego poboru paliwa wynikającej z posiadania tytułu do lokalu, w którym stwierdzony został nielegalny pobór.

W tym kontekście podkreślić również należy, że zgodnie z umową najmu przedmiotowego lokalu z dnia 26 kwietnia 1995 r., także M. B. był uprawniony do zamieszkiwania w lokalu przy ul. (...) we W., a zatem nie musiał mieć zgody najemcy na zamieszkiwanie i korzystanie z tego lokalu. Z zeznań, zaś świadków G. T., W. W. (2), B. S. i J. P. wynika, że w okresie dochodzonym pozwem M. B. mieszkał wraz ze swoją konkubiną i swoim małoletnim dzieckiem pod powyższy adresem, a zatem te dwie dorosłe osoby niewątpliwie pobierały paliwo gazowe dostarczane do lokalu. Reasumując należy stwierdzić, że nielegalny pobór gazu bez zawartej umowy był dokonany przez osoby faktycznie zamieszkujące ten lokal, a nie przez pozwaną i one ponoszą odpowiedzialność za jego pobieranie.

Zdaniem Sądu pozwana nie ponosi odpowiedzialności za działania osób które faktycznie pobierały paliwo gazowe, w okresie dochodzonym pozwem, dostarczane do przedmiotowego lokalu, tym bardziej, że jedna z tych osób tj. M. B. miał tytuł prawny do zamieszkiwania w tym lokalu i pobierał w spornym okresie paliwo gazowe bez zawartej umowy.

Wobec powyższego uznać należy, że w niniejszej sprawie pozwana H. K. nie posiadała legitymacji procesowej biernej, a zatem wytoczone przeciwko niej powództwo winno zostać oddalone.

Biorąc pod uwagę powyższe okoliczności Sąd na podstawie powoływanych i cytowanych w uzasadnieniu przepisów, a w szczególności art. 57 ust 1. pkt.1 ustawy „Prawo energetyczne” orzekł jak w sentencji wyroku.

Z/

1. odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć pełn. strony powodowej;
2. kal. 14 dni.